

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Мирјане Пузовић и Милице Кадовић, чланова већа, решавајући по жалби ██████████ ██████████, изјављеној преко пуномоћника-адвоката ██████████ ██████████, против решења Дисциплинске комисије ██████████ ██████████. године, на основу члана 142. и члана 144. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16, 95/18 и 2/2023), у поступку дисциплинске одговорности државног службеника, на седници одржаној 20.03.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ жалба државног службеника ██████████ ██████████, **ПОНИШТАВА** решење Дисциплинске комисије ██████████ ██████████. године и решава:

ОСЛОБАЂА СЕ дисциплинске одговорности државни службеник ██████████ ██████████, за тежу повреду дужности из радног односа из чл. 109. тачка 1. Закона о државним службеницима и **ОБУСТАВЉА** дисциплински поступак покренут Закључком Дисциплинске комисије ██████████ ██████████. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ ██████████ ██████████ да ██████████ ██████████ накнади трошкове поступка у износу од ██████████ динара у року од 15 дана од дана пријема решења са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате.

Образложење

Решењем Дисциплинске ██████████ ██████████. године, државни службеник ██████████ ██████████, распоређен на радном месту ██████████ ██████████, пре покретања дисциплинског поступка распоређен на радном месту ██████████ ██████████, оглашен је дисциплински одговорним због учињене теже повреде дужности из радног односа из члана 109. тачка 1. Закона о државним службеницима, неизвршавање или несавесно неблаговремено или немарно извршавање послова или налога претпостављеног, јер је противно одредбама члана 11. став 2. тачка 8. Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у ██████████ ██████████, члана 5. став 1, члана 6. став 1. и члана 24. став 1. Закона о државним службеницима, члана 379, 380. и 384. Судског пословника, ставова II и III Наредбе Председника ██████████ ██████████. године и става IV Одлуке Председника ██████████ ██████████ о праћењу и евидентирању присуства на раду запослених у ██████████ ██████████. године, у периоду од 01.02.2022. године до 10.02.2022. године и то радним данима 01.02.2022. године, 02.02.2022. године,

03.02.2022. године, 04.02.2022. године, 07.02.2022. године, 08.02.2022. године и 09.02.2022. године излазио са радног места у 10.00 часова, када почиње пауза а на рад се враћао око 11.00 часова, а затим напуштао радно место после 13.00 часова и на радно место се није враћао до истека радног времена у 15.30 часова, да је у предметима који су били предмет контроле ██████████ од стране секретара суда ██████████ и управитеља судске писарнице ██████████. године, записнички констатовано да је поступао неажурно и неблаговремено иако је у предметима постојала наредба извршне судије ██████████, по чијим налозима је обавезан да поступа, а све иако је знао и био свестан да том приликом одступа од прописаног начина поступања судског извршитеља приликом изласка на терен и правила понашања запослених у ██████████, па му је Дисциплинска комисија изрекла новчану казну у износу од 20% основне плате за месец у коме је новчана казна изречена, у трајању од 6 месеци.

Против наведеног решења ██████████ је благовремено преко пуномоћника, адвоката ██████████ изјавио жалбу због тога што у решењу није правилно примењен закон, што је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак о чињеничном стању и због повреде правила поступка, указујући да првостепени орган у диспозитиву додаје чињенични опис који није садржан у Закључку о покретању дисциплинског поступка, да првостепени орган неистинито наводи да су чињенични описи у диспозитиву решења и Закључка о покретању поступка идентични, да се тиме настојао створити утисак да је првостепени орган поступио по налозима Жалбене комисије судова, да записник на који се позива првостепени орган заправо у списима предмета не постоји, већ да се ради о писмену којим је извршен преглед списка предмета, да у периоду који се жалиоцу ставља на терет ни један предмет није окончан због застарелости, да првостепени орган занемарује чињеницу да је међу предметима због којих је услед неправилности у раду жалилац оглашен одговорним и предмет ██████████ у којем је ██████████ решењем ██████████ укинуо првостепено решење којим је обустављен поступак извршења услед застарелости, на основу члана 85. Закона о прекршајима и да заправо у образложењу решења ██████████ се указује на неправилност првостепеног суда у примени наведеног прописа од чега и зависи одговорност жалиоца. Такође је навео да у поступку није изведен ни један једини доказ на основу кога би се могао извести закључак о постојању налога судије ██████████ којег жалилац није извршио, већ да заправо из исказа тог сведока произилази да у критичном периоду жалилац и није добијао налоге, па је јасно да се исказ сведока узима селективно у циљу оправдања дисциплинске одговорности жалиоца, да није извршен увид у видео запис о провери поштовања радног времена, већ је то учињено на основу читања записника сачињеног од стране сведока ██████████, који не поседује знања из области антропометрије, нити је овај доказ презентован жалиоцу и његовом пуномоћнику. Навео је и то да сведок ██████████, у свом исказу наводи да није упознат са Одлуком председника суда о праћењу и евидентирању присутних запослених у ██████████, а да првостепени орган наводи да су сви запослени упознати са наведеном Одлуком, што указује на непостојање чврстих доказа да жалилац није поштовао наведену Одлуку и да је једини доказ о присуству запослених на послу Књига евиденције доласка на посао, одласка са посла и одсуства са посла у току дана, која је прописана и која се води управо на основу наведене Одлуке, те да се евентуално постојање лакше дисциплинске одговорности може заснивати на овом доказу, али како тог доказа нема у списима предмета,

нити је иста коришћена као доказ, може се закључити да нема ни лакше повреде дужности прописане чланом 108. тачка 1. Закона о државним службеницима. Поред изнетог, навео је да Дисциплинска комисија уопште није уважила налоге и указивања другостепеног органа на учињене битне повреде поступка прописане одредбама члана 141. став 3. и 4. Закона о општем управном поступку, али и на неразумљивост, нејасноћу и контрадикторност изреке и датих разлога и на погрешну примену материјалног права, а на штету жалиоца. Предложио је да Жалбена комисија судова усвоји жалбу и поништи првостепено решење, због протеча рока прописаног одредбом члана 171. став 3. ЗУП-а у којем је исто требало бити донето или да применом члана 171. став 2. или став 5. ЗУП-а у потпуности поништи првостепено решење и сама одлучи о конкретној дисциплинској ствари и жалиоца ослободи од дисциплинске одговорности и да у оба случаја одлучи о трошковима дисциплинског поступка које је жалилац имао, а све према трошковнику, опредељеном у жалби.

У одговору на жалбу, првостепени орган је навео да су сви жалбени наводи неосновани, с обзиром да је побијано решење законито и правилно и да је донето након законито спроведеног поступка, а да донета одлука није на штету жалиоца и да се изреченом мером једино може постићи сврха изрицања наведене мере, како жалилац не би убудуће чинио повреду дужности из радног односа. Истиче да је Комисија поступила по налогу Жалбене комисије судова и да није неовлашћено користила чињенични опис у побијаном решењу, јер исти све време егзистира у образложењима ранијих решења, да се из извештаја након обављеног прегледа од стране ██████████ и ██████████ јасно виде пропусти у раду жалиоца, да је исказима сведока ██████████ поклоњена пуна вера, а да се на основу тих доказа несумњиво утврђује да је жалилац поступао неблаговремено, због чега је дошло до застарелости предмета у којима је поступао. Такође је навео да је несумњиво утврђено да жалилац није поштовао Одлуку Председника суда о радном времену и да је за своја закашњења и изласке с радног места после 13.00 часова, као и не враћање на радно место, био дужан оправдати јављањем судији, управитељу писарнице, шефу извршне писарнице, а да је ово утврђење засновано на основу Записника од ██████████ године сачињеног од стране сведока ██████████, по Наредби председника суда и одобрења председнице ██████████, исказима сведока ██████████ ██████████, о чему су дати јасни разлози. Предложио је да се жалба жалиоца одбије као неоснована, а побијано решење потврди.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да је жалба основана.

Према члану 118. став 1. и 2. Закона о државним службеницима покретање дисциплинског поступка за лакше повреде дужности застарева протеком једне године од извршене повреде, а за теже повреде протеком две године од извршене повреде. Вођење дисциплинског поступка за лакше повреде дужности застарева протеком једне године од покретања дисциплинског поступка, а за теже повреде дужности протеком две године од покретања дисциплинског поступка.

Из списка предмета произлази да је Дисциплинска комисија ██████████ донела Закључак ██████████ године за покретање дисциплинског поступка против жалиоца, због тежих повреда из радног односа,

предвиђених чланом 109. тачка 1. Закона о државним службеницима и да је последње првостепено решење (четврто по реду) ██████████ донето ██████████. године. Такође, из списка предмета произлази да је првостепени орган списе предмета са изјављеном жалбом жалиоца, преко пуномоћника, послао Високом савету судства препорученом пошиљком ██████████. године (у писарници Високог савета судства примљено ██████████. године) али непотпуне, јер је у истима недостајао одговор на жалбу, па је на тражење Жалбене комисије судова, одговор на жалбу првостепени орган доставио ██████████. године, дакле, када је у смислу напред цитираног члана Закона, протекао рок од две године за вођење дисциплинског поступка против жалиоца за тежу повреду дужности.

Жалбена комисија судова указује да треба имати у виду непотребно одуговлачење овог дисциплинског поступка, имајући у виду да је првостепени орган донео четири првостепена решења - прво: ██████████. године, друго: ██████████. године, треће: ██████████. године и четврто: ██████████. године, од којих су два била укинута због непоступања по упутствима из решења Жалбене комисије судова број: 112-01-000 ██████████. године и 112-01-000 ██████████. године, као и чињеницу да првостепени орган није доставио комплетне списе предмета Жалбеној комисији судова, о чему је био дужан да води рачуна, у смислу члана 166. став 2. Закона о општем управном поступку.

Сходно изнетом, Жалбена комисија је на основу члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву овог решења.

Одлука о накнади трошкова за састав четири жалбе и заступања од стране адвоката на десет одржаних расправа и једне одложене, донета је на основу члана 87. став 3. Закона о општем управном поступку и члана 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, а према тарифном броју 39. и 40. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката.

Упутство о правномсредству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Дн-а:

- Дисциплинској комисији ██████████ - 2 примерка решења, од којих је један примерак дужан уручити жалиоцу, односно његовом пуномоћнику
- Архиви